किन्तु भूमेर्गवाञ्चार्थे सुवर्णं दीयतामिति । एवं वयञ्च धर्म्मज्ञ सर्व्वे चास्मत्पितामहाः ।
पाविता वै भविष्यन्ति पावनं परमं हि तत् । दश पूर्व्वान्दशैवान्यांस्तथा सन्तारयन्ति वै ।
सुवर्णं ये प्रयच्छन्ति एवं मत्पितरोऽब्रुवन् । ततोऽहं विस्मितो राजन् प्रतिबुद्धो विशाम्पते ।
सुवर्णदानेऽकरवं मतिञ्च भरतर्षभ । इतिहासमिमञ्चापि शृणु राजन् पुरातनं ।
जामदग्न्यं प्रति विभो धन्यमायुष्यमेव च । जामदग्न्येन रामेण तीव्ररोषान्वितेन वै । १८९०
त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवी कृता निःक्षत्रिया पुरा । ततो जित्वा महीं कृत्स्नां रामो राजीवलोचनः ।
आजहार क्रतुं वीरो ब्रह्मक्षत्रेण पूजितं । वाजिमेधं महाराज सर्व्वकामसमन्वितं ।
पावनं सर्व्वभूतानां तेजोद्युतिविवर्द्धनं । विपाप्मा स च तेजस्वी तेन क्रतुफलेन च ।
नैवात्मनोऽथ लघुतां जामदग्न्योऽध्यगच्छत । स तु क्रतुवरेणेष्ट्वा महात्मा दक्षिणावता ।
पप्रच्छागमसम्पन्नानृषीन् देवांश्च भार्गवः । पावनं यत्परं नृणामुग्रे कर्म्मणि वर्त्ततां । १८९५
तदुच्यतां महाभागा इति जातघृणोऽब्रवीत् । इत्युक्ता वेदशास्त्रज्ञास्तमूचुस्ते महर्षयः ।
राम विप्राः सत्क्रियन्तां वेदप्रामाण्यदर्शनात् । भूयश्च विप्रर्षिगणाः प्रष्टव्याः पावनं प्रति ।
ते यद्ब्रूयुर्महाप्राज्ञास्तच्चैव समुदाचर । ततो वशिष्ठं देवर्षिमगस्त्यमथ काश्यपं ।
तमेवार्थं महातेजाः पप्रच्छ भृगुनन्दनः । जाता मतिर्मे विप्रेन्द्र कथं पूयेयमित्युत ।
केन वा कर्म्मयोगेन प्रदानेनेह केन वा । यदि वोऽनुग्रहकृता बुद्धिर्मां प्रति सत्तमाः । १८९०
प्रब्रूत पावनं किं मे भवेदिति तपोधनाः ।
॥ ऋषय ऊचुः ॥ गाश्च भूमिञ्च वित्तञ्च दत्त्वेह भृगुनन्दन । पापकृत् पूयते मर्त्य इति भार्गव शुश्रुम ।
अन्यद्दानन्तु विप्रर्षे श्रूयतां पावनं महत् । दिव्यमत्यद्भुताकारमपत्यं जातवेदसः ।
दग्ध्वा लोकान् पुरा वीर्य्यात् सम्भूतमिह शुश्रुम । सुवर्णमिति विख्यातं तद्दत् सिद्धिमेष्यसि ।
ततोऽब्रवीद्वशिष्ठस्तं भगवान् संशितव्रतः । शृणु राम यथोत्पन्नं सुवर्णमनलप्रभं । १८७४
फलं दास्यति ते यत्तु दाने परमिहोच्यते । सुवर्णं यच्च यस्माच्च यथा च गुणवत्तरं ।
तन्निबोध महाबाहो सर्व्वं निगदतो मम । अग्नीषोमात्मकमिदं सुवर्णं विद्धि निश्चयं ।
अजोऽग्निर्व्वरुणो मेषः सूर्य्योऽश्व इति दर्शितं । कुञ्जराश्च स्मृता नागा महिषाश्चासुरा इति ।
कुक्कुटाश्च वराहाश्च राक्षसा भृगुनन्दन । इडा गावः पयः सोमो भूमिरित्येव च स्मृतिः ।
जगत् सर्व्वञ्च निर्मथ्य तेजोराशिः समुत्थितः । सुवर्णमेभ्यो विप्रर्षे रत्नं परमनुत्तमं । १८८०
एतस्मात्कारणाद्देवा गन्धर्व्वोरगराक्षसाः । मनुष्याश्च पिशाचाश्च प्रयता धारयन्ति तत् ।
मुकुटैरङ्गदयुतैरलङ्कारैः पृथग्विधैः । सुवर्णविकृतैस्तत्र विराजन्ते भृगूत्तम ।
तस्मात् सर्व्वपवित्रेभ्यः पवित्रं परमं स्मृतं । भूमेर्गोभ्योऽथ रत्नेभ्यस्तद्विद्धि मनुजर्षभ ।
पृथिवीं गाञ्च दत्त्वेह यच्चान्यदपि किञ्चन । विशिष्यते सुवर्णस्य दानं परमकं विभो ।
अक्षयं पावनञ्चैव सुवर्णममरद्युते । प्रयच्छद्विजमुख्येभ्यः पावनं ह्येतदुत्तमं । १८८५